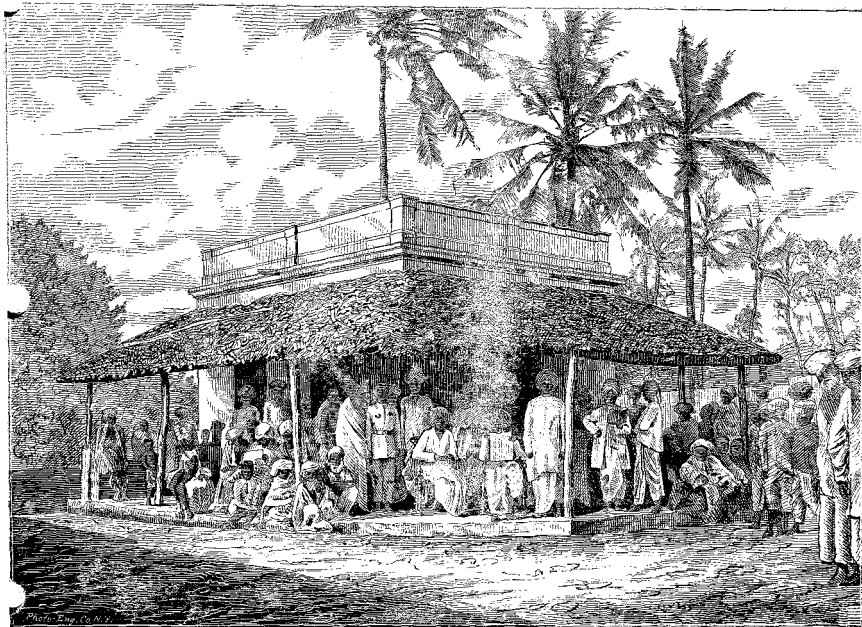

ZENDINGS-WOORDEN

— EN —

GEZANGEN.

LEESZAAL TE MUDNAPILLY, INDIE.

VERZAMELD DOOR S. M. Z.

Met aanwijzing en register van de Zendings-Psalmen.

DE volgende bladzijden maken geene aanspraak op voltalligheid. Men moet daarin slechts eene geringe poging zoeken om eene leemte aan te vullen die meer en meer gevoeld wordt naar mate het belang in de Zendingszaak toeneemt. Men wil toch gaarne eene zaak welke men toegedaan is in poezie zien uitgedrukt daar de poezie meer boeiend en opwekkend is dan proza. Met dat doel zijn deze verzen verzameld ; sommige zijn overgenomen uit de Hollandsche literatuur, andere zijn vertaald, en nog andere zijn opzettelijk voor dit werkje geschreven. Het wordt het Hollandsch volk aangeboden met het bewustzijn dat het onvolledig is, doch tevens met de hoop dat de zaak er door bevorderd en dat den naam van den Grooten Zending, Jezus Christus, er in verheerlijkt moge worde.

—M. O.

DIAGRAM EXHIBITING THE ACTUAL AND RELATIVE NUMBERS OF MANKIND.

Classified according to their Religion.

Each square represents 1,000,000 souls.

The two white squares in the black indicate converts from heathenism

HEBER'S ZENDINGS-GEZANG.

Van Groenland's winter boeien,
 Van Indie's gloeiend land,
 Waar Afrik's beken vloeien
 Met goudstof in haar zand,
 Van 't land der oude stroomen,
 Van vlakt, ' en palmenbosch
 Roept 't heidendom : " Wilt komen !
 Maakt onze banden los ! "

Wat ! schoon door balsemgeuren
 De Ooster-luchtstroom kalmt ;
 Schoon alles gloeit in kleuren,
 Maar 't volk in zonden walmt.
 Al strooit God 't zoet des levens
 Met milde hand daarheen,
 De heiden buigt er nevens.
 Verblind, voor hout en steen.

En zullen wij, met luister
 Van 't Gods woord, in 't gezicht,
 Aan zondaars in het duister',
 Onthouden 's levens licht ?
 O zaligheid ! Gods gratie !
 Verkondigt vrij dat woord,
 Tot 's aardrijks verste natie
 Den naam van Jezus hoort.

Spreekt, winden ! van Zijn' werken,
 Spoelt, golven ! 't heilwoord voort :
 Tot, als een' stem der sterken,
 't Weerklinkt van Zuid tot Noord.
 Tot over de verloornen
 Der wereld, 't Lam, geslacht.
 Als Koning der verkoornen
 Zal heerschen in Zijn kracht.

—A. Zwemer.

HET EERSTE ZENDINGS-GEZANG.

Het volgende gezang, genomen uit de "*Evangelische Liederfreude*," een zang-bundel in het Hoogduitsch, werd geschreven door Karl Heinrich Bogatzky; (geboren 1690, gestorven 1774). Met recht noemt George Smith, in zijn "*History of Missions*," dit het eerste zendings-gezag der Protestantische Kerk. Het werd geschreven omstreeks 1720, vijf en zeventig jaar voor de vorming van het eerste Zendingsgenootschap.

I.

Ontwaak! o geest van d' ouden, als getuigen
Die op den muur als trouwe wachters staan;
Die dag noch nacht hun stem doen zwijgen,
Maar die getroost den vijand tegengaan,
Totdat Gods Woord de gansche aard' doordringt
En alle volk'renscharen tot Hem brengt.

II

Och, dat eerlang Uw macht elk hart ontsluit,
Werk door het vuur des Geestes groote daan;
Stoot toch in uwen oogst d' arbeiders uit—
De velen, Heer! die trouw ter arbeid staan.
O Heer des Oogstes! Waar uw haters slechten
En d' oogst is groot—hoe weinig zijn Uw knech-
ten?

III.

Hoe kunt Gij ons dat lieflijke ontzeggen,
Hetwelk in Uw gebed een bede blijft?
Hoe kunnen we op den mond de handen leggen,
Wanneer Uw Geest ons tot het bidden drijft?
Al de gebeden, die in 't hart ontvonken
Zijn, Heer! aan ons door Uwen Geest geschon-
ken.

IV.

Geef dan Uw woord aan groote scharen
Van Evangelie-boden tot Uw eer;

Laat steeds Uw machtige hulp ons wedervaren
 En breek toch Satans rijk en macht ter neer.
 Breid snellijk uit, in 't gansche wereldrond
 Uw rijk, o Heer ! Dan looft u elke mond.

V.

Och, dat verlossing ons uit Zion kwam
 En dat Uw Geest, naar 't woord dat eeuwig
 staat,
 Uw volk van uit der zonden ketenen nam ;
 O, hoe verlang ik naar dien dageraad !
 Och, scheurdet Gij der hemelen trans voorbij !
 O kom ter hulp, en red en maak ons vrij !

VI.

Geef zegenend voortgang aan Uw machtig woord
 Totdat elk oord aanschouw' het heilzaam licht ;
 Vergader 't heidendom van Zuid en Noord
 En Oost en West. Ontdek, o Heer ! 't gezicht
 Van 't Jodendom verstokt, nog zonder hoop,
 Dan vindt, o Heer, Uw woord een vrijen loop.

VII.

Bouw al de muren Sions, laag ter neer !
 En wat Uw Almacht nog durft tegenstaan —
 Welk' hinderpalen ook, — ruim weg, o Heer !
 Verdelg den boozen trots en ijden waan
 Van ongeloof en valsheid ; maak ons vrij
 Opdat Uw Kerk een Hof van Eden zij.

VIII.

O Heer ! waarom verbergt G' Uw aangezicht ?
 Aanschouwt Gij niet zoo grooten jammerstaat ?
 O zend ons hulp, vertoon Uw lieflijk licht,
 Gedenk aan 't Middelaarswerk van onzen Toever-
 laat !
 Werd Hij niet Redder voor al 't mensch-ge-
 slacht ?
 Waarom behoudt dan Satan steeds de macht ?

IX.

Weerhoud, Genadig God, Uw' toorn voor zulke
gebed —

Zoo stout van mij — mij, niets dan stof en asch;
Gij zijt de Bron van Heil; door U gered,
Hebt Gij ook mij doen deelen in Uw' geest
Van liefde voor een stervend mensch-geslacht;
En *daarom* bid ik, Heer :—Verhoor mijn klacht!

X.

Want Gij regeert toch, Heer, en zult bevrijden.
Die Rechter van het menschedom eeuwig zijt.
Laat voorts *Uw* Woord voor Uwe Glorie strijden,
Hoe koud *onze* liefde zij, of wantrouwend' *onze*
pleit;

Drijf ons steeds nader den gebeden-troon,
En kroon ten laatste 't werk van Uwen Zoon.

—S. M. Z.

ZENDINGS-GEDACHTEN.

Deze aard volbrengt gestaag heur wisselingen,
En dag en maand en jaar verdwijnt in 't niet :
De stroom des tijds voert in zijn wentelkringen
Ons leven voort als golven van een vliet ;
En elke stond voert ons uw toekomst tegen,
O Heiland, die ons vrijkocht door uw bloed ;
Eens komt Gij op uw wolkenkar gestegen,
Maar eerst, o Heer, kom, woon in mijn ge-
moed !

Haast neemt de grond, thans door mijn voet
betreden,
Mijn beendren op in haar ontsloten schoot :
Dan zoekt het oog vergeefs mijn jongste schreden,
En 't vindt een graf, dat mij zijn schaduw
bood.

Maar zal ik eens tot nieuw bestaan ontwaken,
Zal eens uw oog met meer dan zonnegloed,

Uw richtend oog, o Heer, mij tegenblaken,
 Kom eerst, mijn Vorst, en woon in mijn ge-
 moed !

Gij hebt mijn ziel bevrijd van 't eeuwig sterven ;
 Gij, die U zelf ten offer gaaft voor mij :
 'k Ben de uwe, Heer ; maar ach ! hoe menig-
 werven

Ontsteelt mijn hart zich aan uw heerschappij !
 O kom welhaast uw rijk op aarde stichten,
 Door 't schepsldom met lofgejuich begroet :
 Maar eer die dag, die heildag aan zal lichten,
 Mijn Goel, kom, en woon in mijn gemoed !

Uw Engel zweeft door alle hemelstreken,
 En brengt alom uw Evangeliewoord
 In elke taal, die stervelingen spreken,
 Van volk tot volk, van werelddoord tot oord :
 O zweev' hij voort, en adem om hem henen
 Een lentelucht, een liefde- en levensgloed,
 Tot om uw kroon de volken zich vereenen,
 En de eeuwge vree zich veste in mijn gemoed !
 — *Onbekend.*

FEESTZANG.

*Gezongen op het Algemeen Evangelisch Nationaal
 Zendingsfeest, gehouden te Heiloo, 22 Juni '70.*

Alle heuv'len, alle dalen
 Loven 's Heeren liefde en macht ;
 Waar de zon verspreidt haar stralen,
 Waar de maan verlicht den nacht,
 Waar geen dauw of regen falen,
 Waar een bloeiende aarde lacht ;—
 Alle heuv'len, alle dalen,
 Loven 's Heeren liefde en macht.

Alle kusten, alle stranden
 Prijzen Christus, onzen Heer ;
 Waar zijn heilgezanten landden
 Met zijn kruis- en vredeleer ;
 Waar zijn liefde deed ontbranden
 Dankbre harten tot zijn eer.
 Alle kusten, alle stranden
 Prijzen Christus, onzen Heer.

Vrede en zegen, vrede en zegen,
 Kroost der Vadren ! over 't oord,
 Waar hun heidensch offerplegen
 Door uw Heiland werd gestoord ;
 Waar de ruwe kreten zwegen
 Voor den klank van 't zachtste woord !
 Vrede en zegen, vrede en zegen,
 Vrede en zegen zij dit oord !

Blinkt in 't zonlicht, Hollands duinen !
 Hollands beemden, Hollands bosch !
 Ruischt haar 't loflied, hoogste kruinen !
 Met uw groenen bladerdos ;
 Bloem en vrucht van Hollands tuinen,
 Spreekt ons van de Liefde Gods !
 Blinkt in 't Zonlicht, Hollands duinen,
 Hollands beemden, Hollands bosch !

Klaarder zon is nooit gerezen,
 Hooger boom nooit opgegaan,
 Rijker bloemhof nooit geprezen,
 Schooner vrucht lacht niemand aan,
 Dan die u bekend mag wezen,
 Sinds gij 't Godswoord hebt verstaan !
 Klaarder zon is nooit gerezen,
 Hooger boom nooit opgegaan !

ZON DES HEILS, verlicht alle oogen !
 GODSBOOM, spreid uw takken wijd !

Al gij Vooglen, komt gevlogen,
 Waar gij vrij en veilig zijt !
 HEILAND, door uw alvermogen,
 Bloei heel de aarde in God verblijd !
 ZON DES HEILS, verlicht alle oogen !
 GODSBOOM, spreid uw takken wijd.

ZENDINGS-COLLECTE.

Waarlijk, ik zeg u, dat deze meer dan
 allen heeft ingeworpen. Luk. 21 : 3.

Het zilveren Collecte-bord.

Men reikte het rond van bank tot bank,
 En het zilver viel neer met een helderen klank,
 Zoo vloeiend als verzen welluidend door rijm,
 Geen mindere gift dan een *zilveren* dime
 Werd gevraagd, en 't gebed voor den heiden er bij,
 Een jongen zag neer van de galerij,
 Waar hij zat ; en het bleek aan zijn sobere jas,
 Dat de dime en de dollar hem vreemdeling was.
 O, klopte zijn hart, wat is arm zijn verdriet !
 Hij doorzocht zijne zakken, maar een dime vond hij niet,
 Noch een cent—al ware die welkom geweest ;
 Hij was arm, maar vol liefde en gevoelig van geest.

Toen de leeraar begon —'t was een Zendelingspreek —
 Was er niemand die zoo met belangstelling keek
 Naar de lippen des sprekers : want het drong in zijn hart,
 Als hij sprak van den heiden, verblind en verhard.
 Die nimmer den naam had van Jezus gehoord,
 Gods wetten niet kende, niets wist van Gods Woord,
 Vertrouwend op goden van steen en van hout :
 Afgrijs'lijke godsdienst—het bloed rilde hem koud—
 Die pijniging eischte, en kindertjes moordde ;
 Die weduwen brandde, en zieken versmoorde ;
 Met bange conscientien en nijpende ellenden,

De zorg van den hemelschen Vader niet kenden.
 Noch den weg naar den hemel, door 't kruis van den Heer;
 Geen troost uit Gods Waarheid, geen zaligheidsleer;
 Onder priester misleiding gekweekt en geboren,
 Ging de arme heiden in zijn zonden verloren.
 Toen de leeraar besloot was zijn hart gansch in vuur;
 En 't besluit werd genomen ter zelfder uur:
 Zoo de Heere den weg voor mij opent; *ik ga*
Naar den heiden, en predik van Jezus' gena.
 God zende mij Oost, of zende mij West;
 Waar God mij wil hebben, daar is het mij best.
 Wat God mij geleerd heeft, dat leer ik hun weer:
 Geen andere wijsheid dan 't kruis van den Heer,
 En daarin de redding voor heiden en Jood.
 Och, mocht dit mijn werk zijn tot aan mijnen dood!

Maar 't collecte-bord ging van bank tot bank,
 En nader en nader de heldere klank
 Van den dime en den dollar werd luide gehoord,
 En de jongen in zoete gedachten gestoord
 Met de vraag, diep geroerd door beschaamdheid en smart:
 „Wal zal ik—ik heb niets?” Daar antwoordt zijn hart:
 „God wil meer dan een dollar of een dime voor zijn werk:
Die zichzelf wil geven, geeft het meest aan de Kerk.”
 En met vuur in zijn hart, en met vocht in zijn oog
 Wijdt hij zich tot zend'ling; eerst ziende omhoog,
 En toen naar den man, die 't collectebord droeg
 En zwiingend een dollar of dime van hem vroeg,
 „Zet het bor . hier eens neer,” zegt hij plechtig en luid.
 Aller oog is op hem—zijn voet strekt hij uit,
 En zet hem in 't bord. „Nee, geen zilver of goud,”
 Zoo spreekt hij, „heeft God aan mijn handen vertrouwd;
 Maar mijn hart is geroerd door der heidenen lot,
 Daarom geef ik mij zelve ten dienste van God.”

—A. Zwemer.

ZENDINGS-GEBED.

O, Isrel's God ! die, groot van macht,
 Alleen maar wond'ren doet,
 Voor't heidendom, in donk'ren nacht
 Valt 't christendom te voet.

Gij God van 't gansche wereldrond,
 Van heiden en van Jood ;
 Wij pleiten op uw heilverbond,
 En op uw naam, zoo groot.

Slechts Jacobs stammen opgericht
 Was U te kleinen tal :
 Gij gaaft Hem tot der heid'nen licht,
 Tot heil der volken all' !

Wij danken U voor 't heilvol woord,
 De hoop van ons gebed.
 Wij danken U, reeds wordt gehoord
 Dat Gij de heid'nen redt.

Veel' afgoon liggen reeds in 't stof ;
 Veel' Dagon's vallen neer ;
 Veel' heid'nen zingen Jezus' lof ;
 En niet hun' goden meer.

Ontgloi ons hart, wek ons geloof ;
 Maak ons tot weldoen sterk :
 Nooit voor der heid'nen nooden doof ;
 Nooit traag in 's Heeren werk.

—A. Zwemer.

BEHOEFTE, BELOFTE, GEBED.

Rondom den troon der majesteit,
 Met vleug'len voor 't gezicht gespreid,
 Roept 't Seraph-koor : “ U zij al d' eer !
 U, heilig, heilig, heilig Heer ! ”
 De schuldig' aard' in stervensnood,
 Bergt zond' en vloek nog in haar schoot,
 En blijft, zoo lang, in dood en nacht,
 Zij hulp van vleesch of goden wacht.

Juicht ! d'Aarde, nog in donkerheid,
 Wordt eens met 's Heeren heerlijkheid
 Vervuld ; eens straalt Gods reddend licht,
 Den blinden heiden in 't gezicht.
 De kracht van Jezus' zoenend bloed
 Delgt zonde-schuld ; bluscht zonde-gloed ;
 Breekt d' ongebroken zonde-kracht ;
 De kanker-vloek van 't mensch-geslacht.

Naar Gods belofte, nooit verkort,
 Wordt eens de Geeststroom uitgestort
 Op alle vleesch. Verhaast dien tijd,
 O God ! die groot en machtig zijt.
 Wij bidden, voor Uw hoogen troon :
 “ Zie 't menschedom aan in Uwen Zoon ;
 En laat Uw heilig, reddend woord,
 Door alle volken zijn gehoord.”

—A. Zwemer.

GRIJS VAN HET WACHTEN.

“Ziet gij dit?” zeide een Brāhmin, toen een zending hem vertelde van de liefde van Jezus en de rust voor de vermoelden. “Ziet gij dit?” — en hij greep een paar lokken van zijn haar, “het is nu wit als sneeuw. Eens was het zoo zwart als de vleugel van een kraai. Het is grijs geworden door het lange wachten naar woorden als deze.”

“Grijs is mijn hoofd wegens 't hulpeloos wachten
Naar woorden als deez.”

Verwondert u niet dat wij naar de rust smachten,
Vermoeid en belaan.
Hoe kunnen wij stillen
De angst des gemoeds,
De vraag der conscientie,
Die 't harte doet trillen?

“Grijs is mijn hoofd wegens 't hulpeloos wachten
Naar woorden als deez.”

Wit zijn de haren, gebroken de krachten
Van d' afgodentrots. —
En zullen wij zwijgend
Aan wal blijven staan,
Terwijl in de branding
Millioenen vergaan?

“Grijs is mijn hoofd wegens 't hulpeloos wachten
Naar woorden als deez’.” —

Wordt wakker, o Christen! laat wereld-zin wachten!
De nacht van den dood
Is des heidendoms zerk;
De dag van 't gericht
Ziet de slapende Kerk. —S. M. Z.

“KOM OVER IN MACEDONIE, EN HELP ONS.”

Naar het Engelsch.

“Red degenen die ter dood gegrepen zijn : want zij wankelen ter dooding zoo gij u onthoudt. Wanneer gij zegt ziet wij weten dat niet....Zal Hij het niet weten ? Want Hij zal den mensch vergelden naar zijn werk.”
—SFR. 24 : 11-12.

Hoort ! uit de duistere middernacht,
Klinkt Macedonie's bittere klacht,
't Geroep van duizend duizend tal
In luide bee van berg en dal, —
Of wanhoop stilte van 't verderf :
“Kom over, help mij, of ik sterf.”

'k Hoor steeds die treurige weerklink toon,
Half 't wereld-rond is Macedoon, —
En broeders roepen broeders toe :
“Wij zijn der zonden ketenen moe,
O geef ons Christus, vrijheid, erf —
Kom over help mij, of ik sterf.”

Maar andere klanken doen zich hooren ;
't Geraas der wereld klinkt in d' ooren,
Geld, macht, genot, muziek der weelde
Of Mammon die de zonde streelde ;
Men hoort niet langer treurig, scherf,
De stem die roept : “Kom, of ik sterf.”

Doch er is Een — Zijn oor sluit nooit —
Elk schaap kent Hij, al is 't verstrooid. —
“Ik kom ; zoo gij mijn gunst wilt zien,
Volg mij ; gaat, geeft, valt op de knieën
Voor hen die roepen duizendwerf :
“Kom over help mij, of ik sterf.”

Jehovah-Jezus, Menschenzoon
Het is *Uw* stem uit Macedoon. —
Ontsluit elk hart door *Uwen* Geest ;
Doorboor elk oor door *Uwe* stem ;
Maak 't zwakke, door *Uw* almacht, sterk ;
Breidt Uw rijk uit, volmaak Uw werk.

—S. M. Z.

WIE WIL GAAN ?

Wie, wie wil gaan, als bode van Gods heil,
 Naar 't heidendom, naar woestelings-geslachten
 Naar Oost of West ? Wie heeft voor Jezus veil
 Zijn land, zijn rust, en al zijn levens-krachten ?
 God vraagt het, zult gij weigeren, terwijl
 De heid'nen op uw willig antwoord wachten ?

De heiden, die zijn Maker, God, niet kent,
 Wordt voortgedreven tot de stomme goden.
 Hij zinkt in schuld en gruw'len, ongekend,
 En 't bange hart vraagt priesters, in zijn nooden,
 Naar redding : die, aan list en roof gewend,
 Tot daden dringen, nooit door God geboden.

Uw loon voor 't werk zal groot zijn van den Heer,
 Al kunt g'op aard' geen rust of schat verwerven,
 Geen werk voor God is waard zoo groote eer,
 Dan't levens brood te brengen waar ze sterven,
 De herder weidt een' *kudde* voor Zijn Heer :
 De zend'ling redt *geslachten* van 't verderven.

—A. Zwemer.

AFRIKA.

Ps. 78 : 4. Ps. 68 : 32.

Komt haast u, gordt aan, gij strijders voor 't kruis !
 Als Moorenland haast toeft gij dan niet t'huis :
 Staat op gaat hen tegen met 't woord in de hand,
 En leert hen de wegen waar 't kruis is geplant.

Verblijdt u, God heeft een oogst voor de Kerk :
 Den sikkel grijpt aan, weest vlug in Gods werk.
 De Tyrier de Mooren bij 't Gods-volk geteld :
 In Sion geboren, met Sion gemeld.

Ziet heden geschied wat God heeft gezegd
 De grenzen des volks die worden verlegd :
 Euroop' zal zich troosten met Afrika's land
 En heeft ver in't Oosten zijn standaards geplant.

Voor d'aarde eenen Heer — en een zijnen naam ;
 Niet meer “Jood en Griek,” maar Christus te saam.
 O, juicht ! al Gods woorden die worden volbracht ;
 Van 't Zuiden tot 't Noorden een heilig geslacht.

Dien dag Gods is groot ! verblijdt u, weest sterk !
 Voor *God* is Zijn raad, voor *ons* is Zijn werk.
 Gods woord nooit gebroken, ons werk nooit gestuit,
 Wat God heeft gesproken, dat voert God ook uit.

—A. Zwemer.

ISMAEL.

GEN. 17: 18.

Gaat, predikt all' was 't woord,
 Mijn bloed stortte voor elk oord ; —
 Straal ook uw licht zoo voort,
 Maak allen Mijn.

Gaat door 't woestijnenzand,
 Gaat, breekt der slaven band,
 Gaat, drenkt *elk* dorstig land,
 Uit Gods fontein.

Tot 't volk, niet meer verhard, —
 Heel van der zonden smart,
 De zang verblijdt elk hart :
 De glorie Zijn'.

Gaat dan in Zijnen naam ;
 Gaat, meldt Zijn liefdedaan,
 Tot eens Gods woord zal staan :
 Arabie mijn.

J. G. L. —

—S. M. Z.

MOFFAT'S ALBUM.

Na vijfenveertig-jarigen arbeid in Afrika, keerde Dr. Moffat naar Engeland terug, en daar zijnde, werd hij bij zekere gelegenheid gevraagd om iets in een "Antograph Album" te schrijven ; hij pende daarop het onderstaande :

Mijn Album is het heiden-hart,
 Waar zonde heerscht en diepe smart,
 Dat ver vervreemd is van zijn God ;
 Mijns Heilands naam te teek'nen daar,
 En 't zondig hart te buigen naar
 Zijn wil — dat is mijn hoogst genot.

AAN DE ARABISCHE ZENDING :

Door J. G. Lansing, D.D.

(Naar het Engelsch.)

Daar is een land nog onbeschoren,
 Een volk vergeten en verloren,
 Maar toch door Gods gena verkoren,
 In Zijne liefd' voor hen.

Teederer dan de nacht-winds vlerken,
 Hemelhoog en zonder perken,
 Sterker dan woestijn-bolwerken
 Is Zijne liefd' voor hen.

Naar het heir in Islams landen,
 Naar den slaaf gekneld in banden,
 Naar het volk der woestijnzanden,
 Brengt Zijne liefd' naar hen.

Door 't beloofde in Bijbelbladen.
 Door te wijzen op Gods daden,
 Door het Kruis — glorie beladen,
 Toont Zijne liefd' voor hen.

Door 't geloofs-gebed, heldhaftig,
 Door de hulp van God Almachtig,
 Door een liefde altoos krachtig,
 Meldt Zijn liefd' voor hen.

Tot al die het zand bewonen.
 Totdat stammen, vorsten, kroonen,
 Tot elk van Arabie's zonen,
 Looft Zijne liefd' voor hen.

—S. M. Z.

ZENDINGS LIED.

Slaat d'oogen naar 't gebergte henen !
 Schoon duisternis zijn kruin omhult,
 Niet altijd zal 't geloofs oog weenen :
 Wat God belooft heeft wordt vervuld.
 Eens zal de dag des heils verrijzen,
 De zon hoog aan den hemel staan ;
 Laat elk des Heeren goedheid prijzen,
 Reeds breekt het ochtend kriecken aan.

O magtig' Evangelie woorden !
 Spoedt heerlijk voort en overwint !
 Och, dat u alle volkren hoorden,
 Zoo ver men immer volkren vindt !
 Bekroon uw werk o groote Koning !
 Uw zachte schepter heersch' alom ;
 Zoo wordt eens aller hart uw woning
 En heel deez' aard uw heiligdom.
-- Vervolg-Bundel der Evan. Gezangen.

ZENDINGS LIED.

Ontwaak, ontwaak ! Gij, arm van God,
 Beweeg de volkern door uw macht ;
 En laat hen in aanbidding zien,
 Het heil gewrocht door uwe kracht.
 Spreek tot de heid'nen van uw troon,
 "Ik ben Jehovah, God alleen !"
 Werp door uw kracht hun afgod neer,
 Verbreek d'altaren om hen heen.
 Geen menschenbloed word' meer geplengd
 Op altaars van der heid'nen goon,
 Maar zij heel 't menschedom haast gesprengd
 Met 't offerbloed van uw Zoon !

Verhaast dien tijd van Zions gunst !
 O, breng de stammen Israels t'huis !
 Laat 's werelds oog in wonder zien
 Den Jood, aanbiddend bij uw kruis !

O, Gij Drie-eenig God, breek door !
 Werp alle hinderpalen neer !
 Laat Israel met de volkren saam
 U kronen, aller heeren Heer.

—*Opwekkings-Liederen.*

JONA, DE ZENDELING.*

I.

UITGEZONDEN.

Wonderbare man van God.
 Zeldzaam in uw levenslot ;
 Dieper in uw werk en wee
 Dan de diepten van de zee :
 Die, of zorg'loos of in leed,
 Slipt en badt, waar 't niemand deed ;
 Die durft toornen tegen God
 Als een plante 'dort of rot. —
 Man zoo zwak, zoo dwaas, zoo stout,
 Dat men naauwlijks u vertrouwt
 Als profeet. — En toch zoo groot
 Zelfs in banden van den dood.

Onder d'eersten die het woord,
 Uit Jehovah's mond gehoord,
 Liet in schrift ; 't profeeten werk
 Tot een erfdeel voor de Kerk.
 Hij is d'eerste zendeling
 Die van God 't bevel ontving :
 "Naar de heid'nen, Jona ! Ga,

* De volgende verzen zijn uittreksels genomen uit het gedicht
 "Jona" door Rev. A. Zwemer.

Preek mijn wraak." Hij zag gena.
 Wond're groote man, van God!
 Raadsel in uw weg en lot :
 't Gods doel ook met u is hoog,
 In de diept' en op het droog.

II.

WAAROM ZOO VER HEEN ?

Jona ! Raadsel-man vol wonderen,
 Waarom spreekt g' in Israel niet,
 Met de kracht van Horebs donderen,
 Vloek, aan 't volk dat God verliet ?
 Waarom niet in Juda's tempel,
 Nu beroofd, — de stadsmuur gruis,
 Zeg'nend spreken van Gods drempel,
 Tot het volk en 't vorstenhuis ?
 Is dit 't grootste van uw leven :
 't Heidensch schip, en storm op zee —
 In den visch — door nood gedreven,
 Predikend in Nineve ?

Zoo doet God. Zijn grootste strijders
 Staan vaak ergens buiten 't oog ;
 En Zijn meest beproefde lijdens,
 Zijn soms meest de oogen droog.
 Groote namen zijn te vinden
 In de diepten van den stroom ;
 Storm in 't harte en dwarrel-winden,
 Morrend onder Jona's boom.
 Groote liefde waar het harte
 Zondaars blij genade preekt ;
 En niet dan met ziele smarte,
 't Vonnis Gods den zondaar spreekt.
 Groote vrede : die durft slapen
 In de diept' op Jezus arm ;
 Die durft preken vrede of wrake,
 Steeds door Jezus liefde warm.

III.

DE VLUCHTENDE ZENDELING.

Jona niet alleen is vluchtend,
 Vele vluchtelingen meer
 Zijn er in het schip van Jona,
 Vluchtende voor hunnen Heer.
 Vluchtende voor eigen harte
 Als dat trouwe woorden spreekt ;
 Vluchten ze voor werk en roeping,
 Zoo slechts eenen doorn steekt.
 Vluchtelingen bij profeten,
 Bij het trouwe Gods-geslacht ; —
 Allen vluchten, wordt de vreeze
 Grooter dan genade-kracht.
 God kent wel die vluchtelingen,
 En hun worst'ling schat Hij hoog ;
 Doch de luiaard en ontrouwe
 Zijn een doorn in Zijn oog.
 Veilig zijn de vluchtelingen
 Waar Gods oog bewaakt hun lot,
 Hoe verdwaald, hun vlucht-weg eindigt
 Biddend voor den troon van Gaod.
 Zalig zijn de vluchtelingen
 Die vermoeid, hun schuld bewust,
 Zich in Jezus armen dringen :
 Daar is leven, daar is rust.

IV.

DES ZENDELINGS SCHUILPLAATS.

“ 'k Waar liever in mijns Bond-Gods woning,
 Een dorpel-wachter dan gewend ”
 Aan 't hooge en groote van een koning,
 Of 't lage van der zondaars tent.
 Dien dorpel is een breeden drempel,
 Recht voor Gods troon — toch hier beneen ;
 Ze strekt zoo wijd als 'heel den tempel,
 En loopt door gansch het voorhof heen ;

Van hoek tot hoek, van poort tot poorte,
 Voor elk die kent der zonden pijn,
 En heeft in Sion zijn geboorte,
 't Zij Tyrier, Moor of Filistijn.
 Ze komen met gebroken harten,
 Meer waard dan Ofirs kostbaar goud,
 En brengen daar hun schuld en smarten,
 Bestrooid met heilig offer zout.
 Ze komen. Priesters, recht voor 't midden
 Der Oost-poort, om voor eigen schuld
Vooraf to off'ren, en te bidden,
 Eer God hun priester-handen vult.
 Profeten komen — zij getuigen :
 “Onrein mijn lippen, onrein, 't volk.”—
 Eerst, Jona ! in de diepte buigen,
 Wordt dan voor Nineve Gods tolk.
 Ze komen. En hij is hun heilig
Dien drempel van des Heeren huis :
 In 't grootst gevaar daar 't meeste veilig. —
 Heil, dorpelwachter onder 't kruis !

V.

DES ZENDELINGS ROEM.

“Het Heil is des Heeren,”
 Met letters van bloed
 Schreef God dit op 't *kruishout* ;
 En 't droop aan den voet
 Van 't kruishout. Dit is het
 Waar 't kruisvolk op hoopt :
 Met bloed uit Zijn wonden
 Is d' aarde gedoopt.
 De stervende wereld,
 De kwijnende Kerk :
 “O Heer ! behoud toch
 In 't leven uw werk.”
 Die bloed-doop maakt d'aarde
 In 't Gods-oog zoo waard.

Wat God heeft gesproken
Beerft ook de aard.

“Het Heil is des Heeren”
Schreef God op Zijn *Boek*,
Geen woord zal ooit feilen ;
Geen zegen, geen vloek.
De zondige wereld
Door Satan verblindt,
Strijd tegen Gods Waarheid,
En denkt dat ze 't wint :
Maar 't Gods-Woord treed voorwaarts,
Met heiligen tred,
Verwinnend waar ergens
De voeten het zet.
De hemel en d'aarde
Die zullen vergaan ;
Maar 't Woord der Genade
Blijft eeuwig bestaan.

VI.

DE VRUCHT DER ZENDING.

(1.)

De Satan zag in Jona's wondre weg
Een hooger doel, dan slechts een woord van wee
Te brengen tot die stad — in schuld volgroeid —
Wier zonde riep om wraak : — Het diep der zee.

De onbedwingbre storm ; — de kracht van God
In Jona's wank'lend hart ; — de groote visch —
De redding : — *voorspel* van zijn nederlaag :
Daar Nineve een van zijn' sterkten is.

Zoo, Satan ziet dat God Zijn' Strijders roept —
Zijn heiren monsterdt, om het heidendom
Te winnen voor Zijn Zoon, naar 't *oud besluit* :
De hel schrikt op -- en d'afgoon worden stom.

(2.)

En Jona zag een *moeilijk* werk,
 Een werk dat hem niet past :—
 Wiens hart, en moed, en woord is sterk
 Genoeg, voor zulk een' last ? —

Doch moeilijk is het niet alleen —
 't Is *vreemd* : — Een echt-Joodsch man
 Zal ingaan tot een heidensch volk,
 Veroordeeld — in Gods ban.

En ware er hoop nog voor zijn werk,
 Maar *hoop'loos* is de taak :
 Zoo Nineve slechts hoort en vreest,
 Verschoont God haar voor wraak.

En Jona zag, wen in de stad,
 Een *Satans troon* : zoo sterk —
 Zoo oud — zoo algemeen geeerd :
 Vergeefs is alle werk.

Drie dagen zoekens naar een' plaats
 In poort, of plein, of straat. —
 Zijn preek ontrust — 't ontroerd gezicht,
 Wat toont het — 'rouw of haat ?

Het volk stroomt toe. — Zijn woord herklinkt
 Ver heen — van mond tot mond. —
 Het volk dat komt, en 't volk dat gaat
 Woelt als een dwarrel rond.

Ja, Jona ziet wat, dat hem treft : —
 Zoo *haast* voor God verneerd :
 Maar 't is misschien alleen uit vrees —
 Misschien maar *half* bekeerd.

En Jona stapt ter poorte uit,
 Te zien of God ook straft : —
 God spreekt geen woord dat moed verleent ;
 Geen boom die troost verschaft.

(3.)

Jehova zag veel dieper dan het oog

Van Jona : — Op die preek daald' Zijnen Geest,
Die overtuigt ; en menig harte beeft,

En fluistert uit : dat men gelooft en vreest.

't Gerucht draagt voort het halfgesproken woord,

Van straat tot straat — 't wordt in 't paleis gezegd :

De koning beeft — staat op van zijnen troon,

Vernederd om zijn schuld, en voor Gods recht.

God zag een volk in rouw : — een vasten-tijd ;

Een roepen tot den God wiens roede dreigt ;

God zag hun werk : “ niet meer hun boozen weg ” —

God zag dat volk bekeerd. — Zijn gramschap zwijgt.

(4.)

De Heiland zag, met verren blik,

Vooruit, in 't Eind-gericht,

Den *grooten witten troon*, door Gods

Gerechtigheid gesticht.

En voor dien troon, der volken tal,

Van ieder land der aard,

Voor d' oogen Zijner majesteit,

Elk in zijn plaats, vergaard : —

Daar, wachters die op Sions muur

Doen sluimeren bij het werk :

Zij zelf in slaap — in Jona's schip —

En slaapdrank voor de Kerk.

Ginds zondaars, onder luiden klank

Van Gods ontdekkend woord ;

Onwillig dat hun zonde-lust

Bestraft wordt, of gestoord. —

Of overreed, doch niet bekeerd :

Niet hun conscientie trouw ; —

Veroordeeld door 't gedreigde volk —
Door Nineve's berouw.

Dat stadsvolk, ja, van Nineve,
Zal tegen dat geslacht
In 't Oordeel opstaan : — meer dan die
Zijn zij bij God geacht.

(5.)

Wat zien wij zelf? — De Heilbanier
Zien w' op de heuvelen staan :
“ 't Gewilligvolk ” ontplooit ze breed,
En blaast de heilige wapenkreet : —
De helden komen aan.

Een leger in den gloed der jeugd :
Geleerd, gevormd, bereidt,
Geeft zich ten dienst van 't blind geslacht
Der heidnen — waar hun jeugd en kracht,
Wordt willig aan gewijd.

“ De vrouwen volgden Jezus na ” —
Nu gaan ze voor in 't werk :
“ *De buit van 't overwonnen land*
Valt zelf die zwakken in de hand : ”
De liefde maakt haar sterk.

En mannen wisslen land en rust
Met vreemd'lingschap en strijd : —
In Jezus naam, en met Gods woord,
Dringt men door 's werelds poorten voort,
Ten krijg, den Heer gewijd.

En natien komen tot het licht ;
De troon des Satans beeft :
De heiden zoekt zijn 'goon niet meer,
Maar buigt voor den Gekruisten neer : —
Hij ziet Hem, en hij leeft.

Ze komen door Gods Geest geleid,
 “De eilanden der zee :”
 De *diepst gezonkenen* der aard,
 Den naam van menschen nauwlijks waard ;
 Hun strijdknods keert tot vree.

Het *zelfgenoegzaam*, wijs, Japan ;
 Corea de *hermijt* ;
 De *langgesloten* China poort
 Ontgrendelt ; — Afrik's *donker* oord
 Verlicht, de hel ten spijt.

En *Ismael*, uit Abrams huis
Verjaagd naar de woestijn,
Roept men terug naar Abrams huis —
 Naar Abrams God — door 't Zoenend Kruis,
 Zal hij *nu* welkom zijn.

Ja, Abrams bede is gehoord ;
 Zijn hijgend vaderhart
 Drong daarop aan : — 't Beeedigt woord
 Sprak : dat uit *elk geslacht*. en oord,
 God Zijn verkoor'nen wacht.

Dat is de vrucht van 't Zendingswerk,
 Met lijdzaamheid verwacht : —
 De aarde en hemel zal vergaan,
 Maar 's Heeren woord blijft eeuwig staan ; —
 Dankt God ! *Zijn's is de kracht !*

DE HEIDEN APOSTEL.

Paulus, waarheen ? — 'k ga de wereld bekeeren ;
 Liefde voortaan is het groote gebod !
 — 't Zweet dekt uw voorhoofd, apostel des Heeren !
 Rust hier een weinig, bij 't feestlijk genot.
 Neen ik moet heen, 'k ga de wereld bekeeren ;
 Liefde voortaan is het groote gebod !

* * * * *

Paulus, waarheen ? — Van mijn Meester getuigen,
 Waarheid verkonden voor richtstoel en troon !
 — Zacht, voor de wet leer u plooiën en buigen ;
 Redenaarswijsheid bedekt haar den hoon ! . . .
 Neen ik moet heen van mijn Meester getuigen,
 Waarheid verkonden voor richtstoel en troon.

Paulus, waarheen ? — Daar gij 't zwaard ziet geheven !
 't Zwaard mijner beulen ! daar wacht mij de Heer.
 — O, spreek *een* woord en gered is uw leven !
 O, zeg *een* woord, en vraag rijkdom en eer ! . . .
 Neen, 'k breng mijn hoofd waar gij 't zwaard ziet geheven,
 't Zwaard mijner beulen ! daar wacht mij de Heer.

Paulus, waarheen ? — 'k ga den hemel beerven :
 Ginds wacht de kroon na den strijd van mijn lot
 — Vrucht draagt uw voorbeeld, uw leven, uw sterven ;
 Wij op uw graf knielen neer voor uw God . . .
 Ja, ik vaar op, 'k ga den hemel beerven :
 Ginds wacht de kroon na den strijd van mijn lot.

— *De Genestet.*

REGISTER

VAN DE

*Rijm-Psalmen waarin over de bekeering der heidenen
gesproken wordt.*

Ps. 2: 4.
" 19: 2, 5.
" 22: 14.
" 33: 5, 6.
" 45: 2, 3, 8.
" 47: 3, 4.
" 50: 1.
" 57: 6, 7.
" 65: 4.
" 66: 2, 3.
" 67: 2, 3.
" 68: 13-17.
" 72: 2-6, en 10, 11.
" 85: 4.
" 86: 5.
" 87: geheel.
" 89: 6, 11, 12.
" 95: 2, 3.
" 96: 2, 3, 7, 9.

Ps. 97: 1, 4.
" 98: geheel.
" 99: 1, 2.
" 100: 1, 4.
" 103: 10, 11.
" 110: geheel.
" 114: 4.
" 117.
" 118: 11.
" 119: 45.
" 132: 12.
" 145: 4, 5.
" 146: 8.
" 150: 1.
De lofzang van Simeon.
Gebed des Heeren, 3, 9.
Lofzang van Maria, 3.

INHOUD.

	BLDZ.
1. Van Groenlands winterboeien	5
2. Het Eerste Zendings-gezag	6
3. Zendings-Gedachten	8
4. Feestzang (Heiloo)	9
5. Zendings-Collecte	11
6. Zendings-Gebed	13
7. Behoefte, Belofte, Gebed	14
8. Grijs van het Wachten	15
9. Kom over in Macedonie en help ons	16
10. Wie wil gaan ?	17
11. Afrika	18
12. Ismael	19
13. Aan de Arabische Zending	20
14. Zendingslied (Evang-Gezangen)	21
15. Jona, de Zendeling	22
16. Paulus, de Heiden-Apostel	31
17. Register van de Zendings-Psalmen	32